„Ať je tvůj jazyk stále vlhký od připomínání si Boha

Abdulláh Ibn Busr (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že jeden muž přišel k Prorokovi a řekl: Posle Boží, věru, že nařízeních islámu je na nás moc, dej nám něco, čeho bychom se mohli pevně držet. A on řekl: „Ať je tvůj jazyk stále vlhký od připomínání si Boha.” A v jiné verzi je: z hadíthu Mu‘ádze Ibn Džabala (ať je s ním Bůh spokojen): Poslední, než jsem se rozloučil s Poslem Božím (ať mu Bůh žehná a dá mír), bylo, že jsem řekl: Jaký skutek je nejlepší a nejbližší Bohu? A on řekl: „Abys zemřel, když tvůj jazyk je vlhký od připomínání si Boha (dhikr).”

[Správný(Sahíh)] [رواه أحمد والترمذي وابن ماجه وابن حبان]

Jeden muž si stěžoval Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), že doporučených a dobrovolných věcí v islámu je na něj příliš mnoho a nedokáže je všechny vykonávat, protože je slabý, a pak se zeptal Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), aby mu řekl o nějakém jednoduchém činu, za který je velká odměna, aby se toho činu držel a pravidelně ho vykonával. A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) mu poradil, aby jeho jazyk byl stále vlhký od toho, jak s ním hýbe při vzpomínání Boha (dhikr) v každé situaci a v každý čas, jako je prošení za odpuštění, prosby, dhikr jako jako slova subhanalláh a alhamdulilláh atd.

http://sunnah.global/hadeeth/cs/show/66541